

Chết rồi còn yêu

Lỗ Trí Thâm

(Phỏng tác theo truyện “ Đại Úy Trường Kỳ” của nhà văn Nguyễn mạnh Côn)

(Sau 1975 Nguyễn mạnh Côn tuyệt thực .Chết trong nhà tù)

**Đại Tá Phan trọng Thiện ,Cục Phó Cục Tâm Lý Chiến gắn cấp bậc Đại Úy cho 3 người ,trong đó có tôi..

Ngày đó cũng là ngày tôi trực đêm Cục tâm Lý Chiến.Nửa đêm vặn Radio nghe Chương trình : “ Trước đèn đọc sách của Lê tất Điều” ..Đề tài: “ **Đại Úy Trường Kỳ**”.

Bây giờ là năm 2022. Năm mươi năm về trước 1972.lúc đó tôi mới có 34 tuổi.

“ Đại Úy Trường Kỳ”

“..Đại Học Văn Khoa,Ngôi cạnh Trường Kỳ là một nữ anh thư đẹp mê hồn,con nhà giàu.Đi học có xe hơi đưa ,đón..Sinh viên,hầu như cả lớp đều ngấp nghé..Chỉ riêng Trường Kỳ im lặng,lâm lì,lạnh lùng..Thái độ này đã khiến cho cô nữ sinh viên kia khó chịu..

..Một ngày.. “Anh ở đâu?.Tôi có xe đưa anh về” ... “.Cám ơn,tôi có xe đạp”..

Thái độ ngang tàng,bất cần đời của anh sinh viên Trường Kỳ..Tính nét nhí nhánh,tinh nghịch, kiêu ngạo của cô sinh viên Văn Khoa con nhà giàu,vốn được cha,mẹ chiều chuộng..Cuối cùng ,cả hai đã trở thành một cặp tình nhân yêu nhau muôn thuở..

Phòng nhỏ,gác trọ là nơi cặp tình nhân thường hẹn hò..ân ái..Họ trao cho nhau những tột đỉnh tuyệt vời của thế giới tình yêu.. “ Uống ly chanh ngọt,hôn môi em mềm..”..Địu nhau vào chôn ..thiên thai .Đưa nhau vào ..đời yêu đương,ngây ngất..

..Một ngày..Sau khi rời gác trọ..địu nhau trên vỉa hè thành phố..Thu Thảo nắm tay Trường Kỳ ,nàng đang say sưa ,chìm đắm trong cảm xúc thần tiên ân ái..Chợt một

viên gạch từ trên cao của người thợ xây rơi trúng gáy..Thu Thảo chết bất đắc kỳ tử !!.Mang theo trọn vẹn âm thoa rung cảm tột đỉnh của những giây phút hoan lạc..

Trường Kỳ,sau khi tốt nghiệp Sĩ quan Thủ Đức,anh tình nguyện vào binh chủng Nhảy Dù...Đánh chí mạng..Đánh cho chết..Nhưng không chết..Ba năm sau thăng cấp Đại Úy..

Thu Thảo,hồn không siêu thoát..Một lòng,một dạ tìm gặp Trường Kỳ!!..

Công trường xây cất,sau đó trở thành khách sạn.Trước cửa khách sạn có hai con kỳ lân.Thu Thảo chọn một kỳ lân làm nơi trú ẩn mưa,nắng..Năm tháng ngong ngóng Trường Kỳ.Mỗi khi có một cặp tình nhân nào đi nhau vào khách sạn.,người ta lại thấy từ mũi của con kỳ lân toát ra một chất nước ..sền sệt..đọng đặc..

Năm,tháng thương nhớ!!nàng quyết tâm phải đi gặp lại người yêu.Hàng ngày nhìn ra đường lộ..chờ xem có tai nạn xe cộ nào chết người.Thu Thảo sẽ mượn xác để đi gặp Trường Kỳ..Mòn mỏi,cô đơn,tuyệt vọng !!.

Chợt một ngày..Ông Giám Đốc..ăn vụng vợ..Dẫn cô thư ký vào khách sạn..bà Giám Đốc biết chuyện,đến đánh ghen..Cô thư ký bỏ chạy..Bà rút súng bắn.Ông Giám Đốc vội đứng chặn.Viên đạn trúng ngay tim.Ông Giám Đốc chết tại chỗ.Thu Thảo vội nhẩy vào,đánh bật linh hồn ông Giám đốc..Chiếm vội cái thân chết..trụ yên trong đó..

Tại bệnh viện Chợ Rẫy,,Nửa đêm,trong khu nhà xác,Thu Thảo loạng choạng đứng dậy đi tìm Trường Kỳ !!..Đến Ngã Bảy,đón xe đi Đà- Lạt,tìm lại chốn kỷ niệm xưa:
“Thiên Thai,nơi mà ngày,tháng không qua một lần” ...Tiếc thay,nửa đêm..không một bóng người..Thất vọng..nàng đi lang thang ra xa lộ Hàng Xanh.Chợt có một xe Jeep quân đội chạy qua..Thu Thảo dơ tay xin quá giang..Xe ngừng rồi lùi lại...Một Đại Úy Nhảy Dù..làm lì , đi nghỉ phép Đà-Lạt.

Hỏi:..Đi đâu?.Xác chết trả lời :.Xin cho em đi.. Đà-Lạt..Trường Kỳ giết mình..Giọng con gái...Không phải giọng người đàn ông ngồi cạnh mình..

Xác chết nhìn Trường Kỳ chăm chăm..rồi run rẩy,đưa bàn tay lạnh ngắt nắm chặt tay chàng... “Trời ơi..Em chờ anh mấy năm nay..Anh đi đâu biệt tích . Em,mòn mỏi năm ,tháng đợi chờ , nhớ thương anh...Anh ơi!! Đại học Văn Khoa..Gác

*trọ..Những giây phút thần tiên tốt đỉnh yêu đương,ân ái..Anh ơi..Em yêu anh..em..
thèm..anh !!*

*Tiếng nói thỏn thển,dịu dàng êm ái của người yêu tuyệt vời cùng những kỷ niệm
năm xưa bên nhau say đắm ,khiến Trường Kỳ mê man hồi tưởng..Quên hẳn cái xác
đàn ông đang ngồi cạnh mình..Chỉ những khi nào..Thu Thảo tỉnh ôm chàng hôn
,Trường Kỳ mới tỉnh giấc mơ xưa..Đẩy nhẹ cánh tay xác chết qua một bên..*

*..Chón Thiên Thai..Tì Thức.. (Trường Kỳ),và Tiên Nữ..(Thu Thảo) như xa tắp
trần gian..Trong suốt đoạn đường dài..*

*Trời hừng sáng. Tới Đà-Lạt..Thác Cam Ly..Thu Thảo..Anh ơi..Mình xuống đây
đi...Em thèm nhớ nơi này..Xe ngừng..Thu Thảo nắm tay Trường Kỳ kéo vội chàng
tính vượt qua cái cầu nhỏ đến bụi rậm năm xưa..nơi hai người mây mưa..ân ái.*

*Trường Kỳ hoảng hồn , bước vội trước..Thu Thảo đuổi theo..Trường Kỳ trượt chân
té ngã trên chiếc cầu nhỏ..Thu Thảo chồm tới đè lên người chàng..Bàn tay mò
mẫm dây lưng Trường Kỳ...Bất chợt ,soi gương nước suối..Thu Thảo chợt nhận ra
mặt của một người đàn ông..Nàng ngáp ngừng thất vọng!! Trường Kỳ hất vội xác
chết xuống giòng suối..đứng dậy..Thu Thảo sụt mướt,nức nở..linh hồn loạng
choạng đi vào bụi rậm năm xưa.!!*

Yêu cho tới chết

(Chuyện thật,không hư cấu)

Yên Bái 1978.Đại Úy Cát nằm cạnh tôi kể lại chuyện tình thâm lương..Hệ lụy .. “
thua cuộc” của một Đại Úy Chi Khu Trưởng tỉnh Kiên Giang như sau:

Sau khi Ông Dương văn Minh tuyên bố đầu hàng.Hai Tướng Nam và Hưng tuần
tiết thì chỉ vài giờ sau đó,tại nhà của mình ,Đại Úy Cảnh ,Chi Khu Trưởng cũng
rút cây súng Colt bắn vào thái dương mình...Để lại vợ và ba con thơ.!!

Đại Úy Cảnh sống khiêm tốn,Trong xóm,ông già,bà cả đều thương quý..Họ không
gọi cấp bậc trên cổ của Cảnh mà luôn gọi hai tiếng thân yêu: Chú Ba...

Cảnh chết trong thời điểm khói lửa chiến tranh nghi ngút..lũ giặc cò đang:

“.. giặc từ miền bắc vô đây,bàn tay nhuộm máu anh em..

.. Giặc từ miền Bắc vô đây giết hại dân lành,đốt phá quê hương..!!”

Trong hoàn cảnh bối rối.. Vợ Cảnh cứ ôm xác chồng khóc ngất . Bỏ mặc 3 con thơ cho bà,con,cô,bác lối xóm săn sóc đám trẻ ,tận tình giúp đỡ cơm nước , đồng thời vội vàng lo toan đám táng..

Chỉ hai ngày sau ,Cảnh đã nằm yên trong quan tài..Hai ngày đó, vợ Cảnh bỏ ăn,uống chỉ ôm quan tài vật vã !!

Trên đường đến nghĩa trang,vợ Cảnh nằng nặc đòi theo xe , ôm quan tài chồng !! Khóc ngất !!.lịm dần..

. *“ . Dậy đi..thím Ba..Tới nghĩa trang rồi”*..Một bà bác không thấy vợ Cảnh trả lời,tương chị ngủ ngất.Nào ngờ,trước đó , chị Cảnh đã uống thuốc chuột để chết theo chồng!!

Trời đổ mưa..Bà,con,cô ,bác bối rối..Một người chạy vội vào xóm nghèo, xin đỡ cái chiếu cũ , bó vội xác vợ Cảnh

Quan tài hạ xuống huyệt trước..kế đến là xác vợ Cảnh bó gọn trong chiếu chiếu rách nằm trên..Lấp đất!!..

Trời chiều,xập tối..Mưa rào..mọi người hối hả ra về..Nghĩa trang vắng lạnh..!!

“..Chợt một bà lão la hoảng..chỉ tay về cây cổ thụ ở góc nghĩa trang..Mọi người run rẩy.. “ Một cặp tình nhân đang tựa vai nhau trốn mưa.!!.”

Little Saigon